

foruden Indbydarnationerne, Belgien, Danmark, Grækenland, Irland, Island, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Norge, Portugal, Schweiz, Sverige, Tyrkiet og Østrig, for at drøfte dette Spørgsmaal.

Resultatet af Konferencens Arbejde foreligger i en *Rapport*, der den 22. September 1947 blev undertegnet af Repræsentanter for samtlige 16 Lande, og som derefter blev oversendt til den amerikanske Udenrigsminister.

I Rapporten fremhæves det, at de europæiske Landes store Underskud paa Betalingsbalancen over for det amerikanske Kontinent og den deraf følgende Dollarnød skyldes dels det store Varebehov, der er en Følge af Krigstidens Ødelæggelser og Underforsyning, dels det Forhold, at de europæiske Lande, der tidligere betalte en stor Del af deres Import af Raastoffer og andre Varer fra det amerikanske Kontinent med Indtægterne fra deres oversøiske Investeringer, nu ikke mere er i Stand dertil, da disse Tilgodehavender under Krigen er blevet realiseret, for at der herigennem kunde skaffes Midler til Krigsførelsen.

I Rapporten indeholdes der forskellige Beregninger over de deltagende Landes Deficit paa Betalingsbalancen over for det amerikanske Kontinent i de nærmest kommende Aar. Dette Deficit blev efter en Række Drøftelser foreløbig anslaaet til 22,4 Milliarder Dollars for Perioden 1948—51, men en Del af Underskuddet paaregnedes dog at kunne finansieres gennem Laan i den internationale Bank og gennem Forbrug af europæiske Valutatilgodehavender i oversøiske Lande.

I Rapporten fremsættes dernæst en Række Hovedpunkter i et europæisk Genopbygningsprogram, der er lagt saaledes til Rette, at *Europa fra 1951—52 at regne skulde kunne klare sig uden væsentlig Hjælp udefra*. Genopbygningsprogrammet forudsætter, at man for at naa dette Maal maa gaa frem ad tre Veje:

For det første maa Produktionen af Levnedsmidler samt af Nøglevarer som Kul, Staal og Tømmer udvides stærkt. Dernæst maa den finansielle Stabilitet genoprettes i de